YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

4 päivänä heinäkuuta 2002 *

Asiassa C-173/01,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään M. Condou-Durande, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Helleenien tasavalta, asiamiehinään N. Tsiros ja N. Dafniou, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: kreikka.

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut rehujen lisäaineista annetun direktiivin 70/524/ETY, tietyistä eläinten ruokinnassa käytetyistä tuotteista annetun direktiivin 82/471/ETY, rehujen virallisen valvonnan järjestämistä koskevista periaatteista annetun direktiivin 95/53/EY ja tiettyjen rehualan tuotantolaitosten ja välittäjien hyväksymis- ja rekisteröintimenettelyssä sovellettavista vaatimuksista ja yksityiskohtaisista säännöistä annetun direktiivin 95/69/EY muuttamisesta 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/20/EY (EYVL L 80, s. 20) eikä EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja S. von Bahr sekä tuomarit D. A. O. Edward ja C. W. A. Timmermans (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: A. Tizzano,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 2.5.2002 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut EY 226 artiklan nojalla kanteen, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 20.4.2001 ja jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen eikä rehujen lisäaineista annetun direktiivin 70/524/ETY, tietyistä eläinten ruokinnassa käytetyistä tuotteista annetun direktiivin 82/471/ETY, rehujen virallisen valvonnan järjestämistä koskevista periaatteista annetun direktiivin 95/53/EY ja tiettyjen rehualan tuotantolaitosten ja välittäjien hyväksymis- ja rekisteröintimenettelyssä sovellettavista vaatimuksista ja yksityiskohtaisista säännöistä annetun direktiivin 95/69/EY muuttamisesta 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/20/EY (EYVL L 80, s. 20; jäljempänä direktiivi) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2 Direktiivin 5 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden oli annettava ja julkaistava direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 30.9.1999 ja ilmoitettava siitä komissiolle viipymättä.

3 Koska komissio ei ollut saanut Kreikan hallitukselta mitään ilmoitusta toimenpiteistä direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista oikeusjärjestystä, eikä sillä

ollut tiedossaan mitään muutakaan seikkaa, jonka perusteella se olisi voinut päätellä Helleenien tasavallan täyttäneen tätä koskevat velvoitteensa, se kehotti 18.2.2000 päivätyllä virallisella huomautuksella kyseistä jäsenvaltiota esittämään huomautuksensa tästä aiheesta kahden kuukauden määräajassa.

4 Kreikan viranomaiset eivät vastanneet tähän viralliseen huomautukseen. Näin ollen komissio lähetti 18.9.2000 Helleenien tasavallalle perustellun lausunnon, jossa se kehotti tätä toteuttamaan direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet kahden kuukauden kuluessa lausunnon tiedoksiantamisesta.

5 Koska komissio ei tämän jälkeen ole saanut Kreikan hallitukselta mitään sellaista tietoa, jonka perusteella se olisi voinut päätellä, että kyseinen jäsenvaltio olisi antanut direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, komissio päätti nostaa nyt käsiteltävänä olevan kanteen.

6 Kreikan hallitus ei kiistä vastineessaan jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä. Se tyytyy toteamaan, että toimivaltainen viranomainen on laatinut direktiivin täytäntöönpanon edellyttämät säännökset, jotka sisältyvät hallituksen esitykseen presidentin asetukseksi, ja että kun kyseinen asetus on annettu ja julkaistu, sen lopullinen versio ilmoitetaan yhteisöjen tuomioistuimelle ja komissiolle.

7 Tämän osalta on todettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan arvioitaessa sitä, onko jäsenvaltio jättänyt noudattamatta jäsenyysvelvoitteitaan, on otettava huomioon jäsenvaltion tilanne sellaisena kuin se on perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä, eikä yhteisöjen tuomioistuin voi ottaa

huomioon tämän jälkeen tapahtuneita muutoksia (ks. mm. asia C-69/99, komissio v. Yhdistynyt kuningaskunta, tuomio 7.12.2000, Kok. 2000, s. I-10976, 22 kohta; asia C-147/00, komissio v. Ranska, tuomio 15.3.2001, Kok. 2001, s. I-2387, 26 kohta ja asia C-110/00, komissio v. Itävalta, tuomio 11.10.2001, Kok. 2001, s. I-7545, 13 kohta).

8 Esillä olevassa asiassa on kuitenkin selvää, ettei Helleenien tasavalta ole toteuttanut perustellun lausunnon noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä siinä asetetussa määräajassa, koska sen omista kirjelmistä käy ilmi, että Kreikan viranomaiset eivät olleet antaneet mitään säännöksiä direktiivin täytäntöönpanemiseksi vielä kun lausunnon tiedoksiantamisesta oli kulunut yli kuusi kuukautta.

9 Komission nostamaa kannetta on näin ollen pidettävä perusteltuna.

10 Edellä esitetyn perusteella on todettava, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 1999/20/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

Oikeudenkäyntikulut

11 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut Helleenien tasavallan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska Helleenien tasavalta on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Helleenien tasavalta ei ole noudattanut rehujen lisäaineista annetun direktiivin 70/524/ETY, tietyistä eläinten ruokinnassa käytetyistä tuotteista annetun direktiivin 82/471/ETY, rehujen virallisen valvonnan järjestämistä koskevista periaatteista annetun direktiivin 95/53/EY ja tiettyjen rehualan tuotantolaitosten ja välittäjien hyväksymis- ja rekisteröintimenettelyssä sovellettavista vaatimuksista ja yksityiskohtaisista säännöistä annetun direktiivin 95/69/EY muuttamisesta 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/20/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.**

2) **Helleenien tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

von Bahr Edward Timmermans

Julistettiin Luxemburgissa 4 päivänä heinäkuuta 2002.

R. Grass

kirjaaja

S. von Bahr

neljännen jaoston puheenjohtaja